

Motion till riksdagen 2021/22:4463

av **Andreas Carlson m.fl. (KD)**

med anledning av prop. 2021/22:133 En samlad straffrättslig terrorismlagstiftning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samröre med terrororganisationer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samröre med ensamagerande terrorister och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fler delar av befolkningen ska omfattas av terrorismlagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den föreslagna lagen föreskriver att brottet samröre ska omfatta den som, utan att delta i verksamheten enligt bestämmelsen om deltagande, för en terroristorganisation tar befattning med vapen, ammunition, brandfarliga eller explosiva varor, transportmedel eller annan liknande utrustning eller upplåter lokal eller mark för dess verksamhet eller annan liknande verksamhet. Kristdemokraterna anser att det är en alldeles för snäv definition. Den åsikten delas av Säkerhetspolisen, som i ett tidigare remissvar framhåller att det är viktigt att samröret får en vidare definition. När någon har varit i en konfliktzon, exempelvis i Syrien och Irak, blir dagens definition av brottet orimligt svår att bevisa. Dessutom anser vi att det tydligt ska framgå att inget som helst samröre med eller hjälp till terrororganisationer ska tolereras i Sverige. Vi har länge haft en alldeles för tillåtande inställning till de som fundamentalt hotar vårt samhälle. Allt samröre med terrororganisationer behöver kriminaliseras. Detta bör ges regeringen till känna.

De terrordåd som drabbat Sverige i närtid utfördes båda av ensamagerande gärningsmän. Det var också fallet när Norge drabbades av Anders Behring Breiviks terrordåd, liksom i flera andra fall i Europa i närtid. Terroristerna kan svära trohet till en ideologi utan att tillhöra en organisation eller till en organisation utan att vara medlem i en sådan.

De är alltså åtminstone synbart oorganiserade. Men den nu föreslagna lagstiftningen om samröre syftar endast till organisation, inte den som har samröre med ensamagerande gärningsmän. Även Brottsförebyggande rådet lyfter saken i sitt remissvar: "Enligt Brås uppfattning kan bestämmelsen knappast tillämpas på stöd till ensamagerande eller personer som tidigare haft en koppling till en organisation, men valt att uppträda som ensamagerande. I litteraturen beskrivs att det till och med är en medveten strategi att i ett operativt skede frigöra sig från organisationen. På det sättet kan organisationen 'frias', även om den i sak gynnas." Det är tänkbart att sådan brottslighet träffas av medhjälp till brottet, men det är inte säkert. Kristdemokraterna anser att samröreslagstiftningen behöver förtydligas på denna punkt.

Socialstyrelsen påpekar i sitt remissvar att "det finns flera brott i den föreslagna terroristbrottslagen som är så allvarliga att de skulle kunna anses påverka förtroendet för en yrkesutövare inom hälso- och sjukvården" men som inte är en del av uppräkningsen i förordningen (1982:117) om underrättelse till Inspektionen för vård och omsorg och Socialstyrelsen om domar i vissa brottmål. Detta bör åtgärdas enligt Socialstyrelsens förslag.

Att regeringen utökar vilka grupper som kommer att skyddas av terrorismlagstiftningen är välkommet. Inte minst mot bakgrund av ett antal bombdåd med nazistiska motiv som skedde för ett antal år sedan mot asylsökande och asylboenden som inte åtalades eller dömdes som terroristbrott. Emellertid finns fortfarande grupper vars skydd fortsatt är oklart. Exempel på sådana grupper är lantbrukare och jägare som utsätts för djurrättsaktivisters våldsdåd. På 1990-talet fanns en specialgrupp inom polisen som särskilt arbetade med ideologisk djurrättsmotiverad brottslighet. Därigenom kunde man få en bättre inblick i de grupper som stod för brottsligheten. Nu ökar hoten igen. Centrum för våldsbejakande extremism har också klassat djurrättsaktivism som en egen form av extremism frikopplad från vänsterextremism. Detta bör leda till att brotten tas på betydligt större allvar, särskilt som de begås av mycket ideologiskt motiverade personer i syfte att åstadkomma radikala samhällsförändringar.

Andreas Carlson (KD)

Ingemar Kihlström (KD)

Lars Adaktusson (KD)

Guðrun Brunegård (KD)

Mikael Oscarsson (KD)

Tuve Skånberg (KD)